L'ENTREVISTA

NEURÒLEGS DAVANT LA COVID-19

Dr. Manuel Requena Ruiz
Hospital Universitari Vall d'Hebron
Barcelona

En primer lloc, moltes gràcies per accedir a aquesta entrevista.

Quina és la teva funció enfront l'epidèmia?

Estic integrat en un equip COVID a la planta d'hospitalització, juntament amb dues companyes neuròloga i internista i un company cirurgià vascular. A més a més, faig guàrdies a planta i alguna a urgències generals.

Què ha suposat per a tu el procés de re-aprenentatge?

Un dels aprenentatges més difícils i que augmenten el grau d'estrès en el dia a dia és l'aïllament, la cura a no tocar objectes personals i no exposar-te al risc de contagi així com compartimentar les coses que entren en zona COVID i les coses que després t'enduus a casa. Pel que fa al maneig mèdic, els dies previs a incorporar-me vaig fer una actualització dels coneixements de medicina general que en gran part van servir de poc: els pacients que atenem en un hospital terciari solen tenir poques comorbiditats i les característiques de la malaltia (poca tendència al broncospasme i al shock), redueixen molt la complexitat dels tractaments que els hi pots aportar en aquest moment. En el moment que comencem a rebre els pacients que surtin de l'UCI segurament això canviarà.

Què és el que trobes més a faltar com a neuròleg?

Es troba a faltar el dia a dia de l'especialitat, tant l'equip amb el que estàs acostumat a treballar com la lògica amb la que s'enfronta un pacient neurològic: des del punt de vista sindròmic i topogràfic especialment.

Com a professional, què és el que està sent més dur en aquest període?

És difícil afrontar la gravetat de la malaltia en pacients prèviament sans (o amb poques comorbiditats), la seva ràpida evolució en alguns casos i la gran restricció en les mesures agressives que en alguns casos generen una gran impotència. El més dur, sens dubte, és explicar-ho telefònicament als familiars, que sovint van veure sortir al pacient de casa amb una mascareta d'oxigen i que temen no poder tornar-lo a veure o veure'l tan sols per acomiadar-se.

I quins són els aspectes més positius que estàs traient d'aquesta nova etapa?

Sens dubte la sensació de treball en equip i d'estar tot l'hospital en un mateix vaixell. Està sent molt gratificant treballar amb companys d'altres especialitats i amb un equip d'infermeria que està implicadíssim, compartint sempre el mateix objectiu.

Com ha influït en la teva vida personal aquesta situació?

En el meu cas no ha influït especialment. A casa som metges i la meva parella és infectòloga, el que vol dir que la COVID ja formava part del dia a dia abans de la meva incorporació a l'equip.